

STRIPTIZ

MATEJA PANTER IN JOŽICA CURK, OBLIKOVALKI

V LJUBLJANSKEM SALONU ID:DOMA JE TE DNI V OKVIRU MESECA OBLIKOVANJA NA OGLED RAZSTAVA MATEJE PANTER IN JOŽICE CURK Z NASLOVOM "HI KONJIČEK". OBLIKOVALKI STA RAZSTAVILI GUGALNE KONJIČKE, KI SO NASTALI PO IZVIRNIKU IZ LETA 1956, KI STA GA NAŠLI NA PODSTREŠJU. NJUNI KONJIČKI SO NAREJENI IZ RAZLIČNIH MATERIALOV, OD LESA DO ALUMINIJA IN VEZANE PLOŠČE, UNIKATNI PA SO TUDI ZARADI POSLIKAV. BORUT PETERLIN

"Arhitektki, avtorici gugalnika, sva vzpostavili novo oblikovalsko platformo, v katero se vključujejo akterji totalnega oblikovanja: midve sami z izdelkom Hi konjiček, Roman Uranjek z avantgardnimi poslikavami in Peter Mlakar s filozofsko mislijo. Konjička za otroke sva zasnovali po originalu iz leta 1956, upoštevajoč sodobna oblikovalska načela RE:DESIGN, RE:USE, RE:THINK.

Na rojstnem dnevu izdelka pa so se filozofu Petru Mlakarju utrnile misli za odrasle uporabnike: "Ta konjiček ali robokoj je trenajzna naprava za krepitev mišic ob izvajanju seksualnih aktivnosti in ima tudi svoj ekoenergetski potencial. To je jeklena konstrukcija z vzvodi, prenosnimi mehanizmi in škripci, ki zahtevajo, da partnerja izvajata določeno seksualno praktiko - recimo, jahanje (ženska je "zgoraj") ali zibanje/guganje (partner v vodoravni legi prodira v partnerko), povečano delo določenih skupin mišic. Da je izvajana penetracija v taki ali drugačni obliki, se je treba dvigovati, vleči, pritegovati, potiskati. Dosežen je kibernetični moment, ko akcija sproži reakcijo, ki ustvari seksualni učinek. Razvitejša oblika te naprave je, da gibanje prek manjšega generatorja proizvaja električno energijo, ki jo shranjujemo v posebnem akumulatorju. V korist domače ekonomije."

HUDO

ŠELESTENJE PO ŽIVLJENJU

RAZGRADLJIVA ŽARA S SEMENI SAŠA ERŽEN

Bodite ekološki tudi po smrti, dajte se upepeliti, zasadite in pognojite drevo! Vse to omogoča razgradljiva žara *Bios*. Na začetku tega tisočletja si jo je zamislil španski oblikovalec Gerard Moline - najprej je ekološko žaro ustvaril za preminule domače ljubljence in preostale živali, leta 2005 pa je v sodelovanju s kolegom Martinom Ruizom de Azuo nastala današnja različica. Žara *Bios* je narejena iz vlaken iz lupine kokosovega oreha, stisnjene šote in celuloze, vsebuje pa tudi nekaj semen dreves. Žara, v kateri je pokojnikov pepel, zakopana v zemljo počasi razpada, medtem ko iz semen vzklije in raste rastlina ter pri tem črpa hranila tudi iz pokojnikovega pepela, ki je bajdvej odlično gnojilo. Seveda lahko izbirate, pod katerim drevesom želite leči k zadnjemu počitku oziroma se z njim zliti v eno; v žaro je pravzaprav možno vtakniti seme katerekoli rastline, a bolj priporočajo tiste, ki imajo rade bazična tla. Življenje po življenju torej obstaja, tudi če ne verjamete v reinkarnacijo - najprej greste v drevo, iz lesa pa je potem spet možno narediti vse živo.

